

Første næstformand (Arnth Jensen): Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Lønningsudvalget har afgivet betænkning over forslag til normeringslov for finansåret 1949—50. Eksemplarer vil blive omdelt.

Tingets næste møde afholdes i dag kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre.

2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til en Nordatlantisk Traktat og

forslag til lov om folkeafstemning angående fortsat dansk neutralitet indenfor De Forenede Nationers rammer eller Danmarks tilslutning til en Atlanterhavspagt eller Østersøpagt.

Mødet hævet kl. 11⁵⁰.

94. møde.

Onsdag den 23. marts kl. 13³⁰.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til udvalg angående forslag til lov om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre.

Valgt blev: *Horn, Kaj Andresen, Alfred Andreassen, Victor Gram, Hauberg, Sofie Pedersen, Kristian Nygaard, Evald Christensen, Erik Appel, Søren Andersen, Ladefoged, Juul, Kirstine Ladefoged Jensen, Hans Thyge Jacobsen og Thestrup.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til en Nordatlantisk Traktat og

forslag til lov om folkeafstemning angående fortsat dansk neutralitet indenfor De Forenede Nationers rammer eller Danmarks tilslutning til en Atlanterhavspagt eller Østersøpagt.

Forhandlingen genoptoges.

Aksel Larsen: Der er her talt om, at det er et historisk øjeblik, en historisk situation, og at det er en historisk afgørelse, der skal træffes. Jeg er enig i den anskuelse. Jeg vil samtidig have lov til at sige, at visse ydre omstændigheder bringer andre historiske situationer i erindring. Det er jo sådan, at Socialdemokratiet for tiden udsender opråb om for enhver pris at undlade demonstrationer og tilkendegivelser mod Atlanterhavspagten, opråb, som i indhold påfaldende minder om opråbene imod folkestrejkerne i 1943 og 1944. Det er sådan, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft her i rigsdagen holder en tale, hvoraf visse afsnit ville være betydeligt smukkere formuleret, hvis han havde brugt sin folketings-tale af 20. august 1941 som manuskript.

Men rigtigt er det, at det er en historisk situation, og det er en historisk afgørelse, deri har det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede medlem hr. Edvard Sørensen ret, selvom de ikke har ret i ret meget andet. Det er en afgørelse, som kan blive bestemmende for vort lands og vort folks skæbne i lang tid fremover, og som, hvis den bliver truffet, er et brud på mange generationers officielle danske udenrigspolitik.

Under disse omstændigheder er det mere end påfaldende og mere end sørgeligt, at regeringen og folketingsflertallet har i sinde at jage denne sags behandling igennem. Hidtil har folketinget ikke haft lejlighed til at diskutere spørgsmålet. Vi har kun haft den friserede såkaldte skandinaviske diskussion den 9. februar, hvor landets ansvarlige statsministre oven i købet undlod at tage ordet, hvor han — bortset fra nogle afbrydelser og nogle korte bemærkninger med urigtigt indhold — overlod til sin konservative udenrigsminister at klare ærterne, hvor han oven i købet undlod at svare på, hvorfor han har skiftet anskuelse fra 1947 og 1948, da han ved bestemte lejligheder erklærede, at Danmark under hans statsministerielle ledelse absolut ikke skulle ind i nogen blok, men gøre sit arbejde for fredens sag i De Forenede Nationer.

Befolkningen har ikke fået blot nogen antændig orientering om, hvad det er, der foregår, hvad pagten drejer sig om, eller hvilke konsekvenser den kan medføre, og